

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Berki Zoltán ügyvéd által képviselt Zrínyi Nyomda Zrt. felperesnek a dr. Ruthner Éva jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 4.K.31.810/2006. számon indított és ugyanezen bíróság 2007. január 17-én kelt 4.K.31.810/2006/7. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperes részéről 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 4.K.31.810/2006/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság 2002-2003 évekre bevallások utólagos vizsgálatára irányuló átfogó ellenőrzést végzett a felperesnél, melynek eredményeként határozatával 2002. június, július és november hónapokra összesen 25.543.000 Ft általános forgalmi adókülönbözetet és 2002. szeptembertől 2003. augusztusig terjedő időszakra 914.000 Ft egészségbiztosítási járulékadó különbözetet állapított meg. Az általános forgalmi adóhiányhoz kötődően 609.000 Ft adóbírságot és 9.324.000 Ft késedelmi pótlékot állapított meg. A revízió megállapítása szerint a felperes által 2002 évben eszközölt nyomdagépek és egyéb eszközök lízingjét nem operatív lízingnek, hanem pénzügyi lízingnek kell tekinteni. Ennek következtében a lízingtárgyak beszerzését beruházásnak, tárgyi eszköz beszerzésnek kell tekinteni.

Az alperes 8429872965 számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében részben arra hivatkozott, hogy a vitatott szerződések operatív lízingnek minősülnek, részben hivatkozott az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 130. §-ára. Kifejtette, hogy az adóhatóság a lízingbe adónál az adott időszak vonatkozásában átfogó ellenőrzést végzett, és a szerződéseket elfogadta operatív lízingszerződésként.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát az első fokú adóhatósági határozatra kiterjedően az általános forgalmi adókülönbözet, az adóbírság, az áfához kapcsolódó késedelmi pótlék, valamint a szerződések adóhatósági minősítésével összefüggő és könyvviteli helyesbítés elvégzésére kötelezés tekintetében hatályon kívül helyezte, és az első fokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. Ítéletének indokolásában hivatkozott az Art. 130. §-ára, mely szerint az adókötelezettséget érintő jogviszony (szerződés, ügylet) alanyainak ellenőrzése során ugyanazon jogviszonyt az adóhatóság nem minősítheti adózónként eltérően. A jogviszony egyik alanyánál tett megállapításait hivatalból köteles figyelembe venni a jogviszony másik alanyának ellenőrzése során. Hivatkozott egyben a törvényi előíráshoz fűzött indokolásra is. Ennek alapján megállapította, hogy az egyik adóalanyánál tett megállapítást az alperes ellenőrzése során köteles hivatalból a másik adóalanyánál is figyelembe venni.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérve annak hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását azzal, hogy az Art. 130. §-a nem lehet akadálya a jogszerű adóhatósági megállapításoknak. Álláspontja szerint a két ellenőrzés között nincs ügyszomság, a felperes esetében pénzügyi lízingek valósultak meg.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az alperes érvelésével szemben a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság jogi megállapításaival értett egyet, mely szerint fontos garanciális szabályt tartalmaz az Art. 130. §-a. Korábbi szabályozás alapján két ellenőrzésnek nem volt adójogi kihatása egymásra. Az Art. 130. §-ában megfogalmazott szabályozás azonban az eltérő minősítés lehetőségét zárta ki. Amennyiben az adóhatóság a szerződés egyik adóalanyánál már ellenőrzést végzett, az ott megállapítottakat figyelembe kell venni a másik adóalanyánál lefolytatott ellenőrzésnél is.

Ebben az esetben a bíróságnak vizsgálnia kell, hogy a két ellenőrzés ugyanazon adóévre, adónemre vonatkozott-e, az ellenőrzés adott esetben konkrétan vizsgálta-e a vitatott szerződéseket. A perbeli esetben azonban - az alperes hivatkozásával szemben - megállapítható az ügyszomság, vagyis az alperes által a lízingbe adónál lefolytatott adóellenőrzés ugyanazon adóidőszakra vonatkozott és konkrétan vizsgálta a felperessel megkötött szerződést is. Ennek minősítésénél elfogadta, hogy a felek operatív lízingszerződéseket kötöttek, így a felperesnél ugyanezeket a szerződéseket is ennek megfelelően kell minősíteni.

Az alperes azon érvelése sem helytálló, mely szerint a lízingbe adónál az áfa befizetése kapcsán közömbös volt, hogy operatív vagy pénzügyi lízingszerződéseket kötöttek. Ez az érvelés ellentmond az Art. 1. § (7) bekezdésnek, hiszen az adóhatóságnak nemcsak joga, hanem kötelessége is a szerződéseket az adójogi szabályozás szerint minősíteni akkor is, ha ennek konkrét befizetési kötelezettsége nincs. Amennyiben az alperes a lízingbe adónál lefolytatott adóvizsgálat során már észlelte, hogy a megkötött szerződések nem operatív lízingszerződések, hanem pénzügyi lízingszerződések, ezek átminősítését határozatában meg kellett volna jelenítenie függetlenül attól, hogy ennek van-e adófizetési következménye vagy sem.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes az első fokú eljárás során perköltség igényt nem terjesztett elő, és felülvizsgálati ellenkérelmében sem utalt ennek megváltoztatására, ezért a Legfelsőbb Bíróság mellőzte a perköltségre fizetésre kötelezés megállapítását.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes személyes illetékmentességére figyelemmel a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2008. április 3.

Dr. Madarász Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Hajnal Péter sk. előadó bíró, Dr. Danziger Éva sk. bíró